

$$z_1(t) = \sqrt{3/4}t + (1/\sqrt{12})t^3, \quad |t| < 1,$$

$$z_2(t) = \sqrt{4/5}t + (1/\sqrt{20})t^4, \quad |t| < 1,$$

$$z_3(t) = \sqrt{5/6}t + (1/\sqrt{30})t^5, \quad |t| < 1.$$

Стаття надійшла до редколегії 23.02.87

УДК 515.12

М.М.Зарічний

ФУНКТОРИ В КАТЕГОРІЇ КОМПАКТІВ, ЩО ЗБЕРІГАЮТЬ ОДНОРІДНІСТЬ

Розглянемо таку задачу: коли нормальний функтор $F: \text{Comp} \rightarrow \text{Comp}$ зберігає клас топологічно однорідних просторів? Зауважимо, що всі поняття, які ми використовуємо, наявні у праці [3]. Розв'язок цієї задачі для функторів скінченного степеня дає така теорема.

Теорема. Нехай $F: \text{Comp} \rightarrow \text{Comp}$ - нормальний функтор скінченного степеня $n \geq 1$, для якого простір $F(I^\tau)$ топологічно однорідний при деякому $\tau \geq \omega_2$. Тоді функтор F ізоморфний степеневому функтору $(-)^n$.

Тут необхідне допоміжне твердження.

Лема. Нехай K, L - метризовні компакти, $\tau \geq \omega_2$ і $h: F(K^\tau) \rightarrow F(L^\tau)$ - гомеоморфізм. Тоді для будь-якого $x \in F(K^\tau)$ існує ізоморфізм діаграм $H: F(\pi^3(K^\omega)) \rightarrow F(\pi^3(L^\omega))$, утворений гомеоморфізмами $h_1: F(K^\omega) \rightarrow F(L^\omega)$, $h_j: F(K^\omega \cdot K^\omega) \rightarrow F(L^\omega \cdot L^\omega)$, $j=2,3$, $h_{123}: F(K^\omega \cdot K^\omega \cdot K^\omega) \rightarrow F(L^\omega \cdot L^\omega \cdot L^\omega)$, для якого існує точка $x \in F(K^\omega)$, що задовольняє умови $\deg(x) = \deg(\bar{x})$, $\deg h(x) = \deg h_1(\bar{x})$.

Доведення проводиться аналогічно лемі 1 з праці [2].

Переходимо до доведення теореми. Припустимо, що $F(I^\tau)$, $\tau \geq \omega_2$, однорідний компакт. Нехай $h: F(I^\tau) \rightarrow F(I^\tau)$ - гомеоморфізм, що переводить точку $x \in F(I^\tau)$, для якої $\deg(x) = n$, в точку $y = h(x)$, для якої $\deg(y) = 1$. Нехай $H = \{h_1, h_{12}, h_{13}, h_{123}\}$ - автоморфізм діаграми $F(\pi^3(I^\omega))$, для якого існує точка $\bar{x} \in F(I^\omega)$ така, що $\deg(\bar{x}) = \deg(x) = n$ і $\deg(h_1(x)) = \deg(y) = 1$.

Оскільки степінь функтора F дорівнює n , то для кожної пари точок $Z_1, Z_2 \in F(I^\omega \times I^\omega)$ такої, що $F(\pi_1)(Z_1) = F(\pi_1)(Z_2) = \bar{x}$, існує і єдина точка $Z \in F(I^\omega \times I^\omega)$ така, що $F(\pi_{12})(Z) = Z_1$, $F(\pi_{13})(Z) = Z_2$. Іншими словами, діаграма

$$\begin{array}{ccc} F(\pi_{12})^{-1} F(\pi_1)^{-1}(\bar{x}) & \xrightarrow{F(\pi_{13})} & F(\pi_1)^{-1}(\bar{x}) \\ \downarrow F(\pi_{12}) & & \downarrow F(\pi_1) \\ F(\pi_1)^{-1}(\bar{x}) & \xrightarrow{F(\pi_1)} & \{\bar{x}\} \end{array}$$

є універсальним квадратом. Оскільки H - автоморфізм діаграми $F(\pi^3(I^\omega))$, то діаграма

$$\begin{array}{ccc} F(\pi_{12})^{-1} F(\pi_1)^{-1}(h_1(\bar{x})) & \xrightarrow{F(\pi_{13})} & F(\pi_1)^{-1}(h_1(\bar{x})) \\ \downarrow F(\pi_{12}) & & \downarrow F(\pi_1) \\ F(\pi_1)^{-1}(h_1(\bar{x})) & \xrightarrow{F(\pi_1)} & \{h_1(\bar{x})\} \end{array}$$

III

$$\begin{array}{ccc} F(h_1(\bar{x}) \times I^\omega \times I^\omega) & \xrightarrow{F(\pi_{13})} & F(h_1(\bar{x}) \times I^\omega) \\ \downarrow F(\pi_{12}) & & \downarrow F(\pi_1) \\ F(h_1(\bar{x}) \times I^\omega) & \xrightarrow{F(\pi_1)} & \{h_1(\bar{x})\} \end{array}$$

/рівність випливає з нормальності функтора F /також універсальний квадрат. Це означає, що функтор F зберігає добутки гільбертових кубів, що, як легко бачити, еквівалентне його мультиплікативності. За теоремою I з праці [1] $F \cong (-)^n$. Теорема доведена.

У зв'язку з доведеною теоремою виникають такі запитання:

1. Чи можна опустити в теоремі умову скінченності степеня функтора?
2. Чи можна послабити умову нормальності, відкинувши властивість збереження прообразів?

1. З а р и ч н ы й М.М. Мультипликативный нормальный функтор - степенной // Мат. заметки. 1987. Т.41. № 1. С.93-100.
2. С м у р о в М.В. О топологической неоднородности пространств типа $\text{exp} K^T$ // Докл. АН СССР. 1980. Т.255. № 3. С.526-531.
3. П е н и н Е.В. Функторы и несчетные степени компактов // Успехи мат. наук. 1981. Т.36. С.3-62.

Стаття надійшла до редколегії 08.04.86

УДК 519.71

О.Д.Артемович

ГЛОБАЛЬНА РЕАКЦІЯ ГРУПОВИХ СИСТЕМ

Загальною системою називається відношення S на непорожніх множинах X і Y [2], тобто $S \subseteq X \times Y$, де $\times$ - символ декартового добутку.

Якщо S - система, C - довільна множина і функція $R: C \times X \rightarrow Y$ - така, що

$$(x, y) \in S \Leftrightarrow ((\exists c \in C) [y = R(c, x)]),$$

то C називається об'єктом глобальних станів системи, елементи множини C - глобальними станами системи, а функція R - глобальною реакцією системи S . Функція R може бути і частковою. Проте теорема 1.1 із [2] твердить, що кожній системі S відповідає деяка глобальна реакція R , визначена для кожного елемента з множини $C \times X$.

Надалі, як і в [2], R називатимемо глобальною реакцією лише тоді, коли функція R визначена для кожного елемента із множини $C \times X$. Зауважимо також, що всі позначення і терміни, які ми використовуємо без пояснень, можна знайти в [1, 2]; зокрема, через $D(F)$ позначаємо область визначення функції F .

Означення 1. Нехай X - вільна абелева група, Y - абелева група, S - відношення, $S \subseteq X \times Y$, причому $S \neq \emptyset$.

Якщо a, b - будь-які елементи із S і $a \cdot b \in S$, де через $\cdot$ позначено операцію абелевої групи $X \times Y$, то S називаємо груповою системою.

Наявна така теорема.

Теорема 1. Нехай X - вільна абелева група, Y - абелева група. Тоді система S групова в тому і лише в тому випадку, коли знайдеться така глобальна реакція $R: C \times X \rightarrow Y$.